

Politolog Iščenko: Válka v Asii se blíží.

Konflikt v Asii bude mnohem nebezpečnější než ten ukrajinský

- CZ24 News | 16. srpna 2023

ASIE: V KLDK Kim Čong-un požaduje přípravu na válku a změnil vedení ozbrojených sil. O dva-tři týdny dříve totéž udělal Si Ťin-pching v Číně. Ruské námořnictvo prakticky nepřetržitě provádí cvičení s čínským námořnictvem. Japonsko a Jižní Korea zase vyjadřují obavy z plánů Číny v souvislosti s Tchaj-wanem a deklarují záměr posílit svou obranu společně s USA.

Filipíny přecházejí do otevřené konfrontace s Čínou kvůli suverenitě nad druhým břehem Tomassu, atolů, který se nachází ve výlučné ekonomické zóně Filipín, 194 kilometrů od ostrovů provincie Palawan. Austrálie deklaruje ochotu podpořit americkou vojenskou operaci na ochranu Tchaj-wanu a Nový Zéland sděluje obavy o svou bezpečnost kvůli ambicím Číny.

Obzvláště zajímavé je znepokojení Nového Zélandu, který je od Číny tak daleko, a tak spolehlivě přikrytý územími zemí nepřátelských vůči Pekingu (Austrálie) a mocnými flotilami (USA), že vylodění čínského výsadku na novozélandských ostrovech je technicky proveditelné až po porážce celé tichomořské koalice potenciálně stojící proti Pekingu. Až do úplného vojenského zničení USA a Austrálie (s její okupací) je území Nového Zélandu logisticky nedosažitelné pro jakoukoli výsadkovou operaci. Místní vedení je však znepokojeno (nebo říká, že je znepokojeno) a fakticky zdůvodňuje toto "znepokojení" potenciálním zapojením se Nového Zélandu do protičínské koalice.

Velká Británie již vyslala lodě do Tichého oceánu a neskrývá protičínské zaměření této námořní expedice. USA aktivně tlačí na Indii, ale zatím se jim nepodařilo dosáhnout jejího opuštění pozice neutrality. Blokovaly však dodávky na světový trh cínů z Myanmaru (10 % světového trhu s cínem a 98% čínské spotřeby tohoto kovu). Američané také zahájili další "normalizaci" vztahů s Íránem, a to komplexní, neboť Saúdové také náhle nasákli přátelskými pocity ke včerejším smrtelným nepřátelům, a rozhořčeným výrokům Izraele nikdo nevěnuje pozornost.

Přes veškerou snahu se Americe nepodařilo vnutit Rusku mír na Ukrajině za svých podmínek. Zelenský ale zahájil další vlnu mobilizace a zakázal odchod ze země mladistvým ve věku 16-18 let a oznámil záměr zakázat také odchod ze země ženám. Kyjev se pokouší za každou cenu získat oněch sto tisíc nových mobilizovaných měsíčně, které mu chybí k doplnění ztrát a pokračování v boji o iniciativu. Pro případ, že se mu to nepodaří a ukrajinská armáda začne ve zrychleném tempu předávat území a rychle ztrácet zbytky bojeschopnosti, Poláci (s plnou podporou USA) rozvinou invazní armádu na hranici s Běloruskem a připravují expediční sbor pro vstup na západní Ukrajinu.

Není vyloučeno, že se Varšava pokusí zopakovat sovětský trik z roku 1939. Tehdy Dělnicko-rolnická Rudá armáda vstoupila do Polska 17. září, když počkala na okamžik, kdy polská vláda zemi opustila, což umožnilo prohlásit, že polský stát de facto přestal existovat, a SSSR převzal ochranu obyvatel území, která byla Antantou provedenou Kersonovou linií uznána za ruská a byla okupována Polskem na základě výsledků války v roce 1920 a Řížského míru z 18. března 1921.

Nyní by se Varšava podle všeho chtěla dočkat útěku ukrajinské vlády z Kyjeva, aby vydala podobné prohlášení ohledně území západní Ukrajiny. Polsko tak doufá, že se vyhne vojenské konfrontaci s Ruskem. Ale na Ukrajině, s podporou Polska a USA, jsou připraveny bandy běloruských insurgentů,

kteří uprchli ze země po neúspěšném barevném převratu v roce 2020, který byl iniciován a podporován právě Polskem. Pokud se jim podaří rozpoutat více méně vážný pohraniční konflikt, a v Bělorusku se americkým speciálním službám podaří zorganizovat alespoň něco podobného na vystoupení na podporu invaze, může být Polsku velmi těžko (prakticky nemožné, s ohledem na jeho dřívější akce a prohlášení) vyhnout se invazi do Běloruska (invazní armáda v podobě tankových a dvou motorizovaných divizí, nepočítaje menší jednotky a svazky, je již rozvinuta a nadále se denně posiluje), což nevyhnutelně povede ke střetu s Ruskem.

Americký plán, který má zabránit Rusku v aktivní podpoře Číny, odvedení jeho pozornosti a zdrojů na Západ, tak předpokládá několik různých variant vývoje situace. Spojené státy jsou v otázce mobilizace svých spojenců celkově před Čínou a mohou vyprovokovat eskalaci tchajwanské krize do ozbrojeného konfliktu v okamžiku, který budou považovat pro sebe za vhodný.

Na druhou stranu vzhledem k vyšší míře mobilizovanosti čínské a korejské společnosti nemusí Peking a Pchjongjang čekat na další zhoršení své strategické situace, ale zasadit preventivní úder. Pro Čínu je aktivní pozice KLDR důležitá, protože její armáda, i bez zahájení bojů zadržuje na Korejském poloostrově nejen ozbrojené síly Korejské republiky, ale i americké podpůrné síly (včetně námořních). I Japonsko bude nuceno vyčlenit podstatnou část sil pro korejský směr.

Pro Kim Čong-una je účast na vojenské konfrontaci se Západem na straně Číny především šancí silově získat zpět korejskou jednotu. Šance, která už nemusí nastat desítky, možná stovky let.

Na druhé straně je Čína nucena nějak reagovat na neustále se stupňující provokace Západu. Kromě rostoucí připravenosti na otevřenou konfrontaci Filipín, které si uvědomují, že na pozadí tchajwanské krize je pro Čínu naprosto nevýhodné vtáhnout se do další krize s Manilou, vidíme, jak William Lai, viceprezident Tchaj-wanu, navzdory protestům Peking, provádí provokativní zastávku v USA během své návštěvy Paraguaye. Navíc, aby nikdo neměl pochybnosti, že šlo o protičínskou akci, během této zastávky prohlašuje, že Tchaj-wan se nebojí hrozeb a před Čínou neustoupí. V samotných USA se začíná mluvit o možnosti oficiálního uznání nezávislosti Tchaj-wanu a naznačuje se Peking, že stejně ho přinutí bojovat.

V podstatě hlavní účastníci potenciálního tchajwanského vojenského konfliktu provedli mobilizaci spojenců a předběžné rozmístění svých sil. Jak jedni, tak druzí si nemohou být jisti, že už v blízké budoucnosti se pro ně (jak v regionu, tak ve světě) celková politická situace nezhorší. Udržování vojsk ve vysoké bojové připravenosti stojí značné prostředky a zatěžuje všechny zdroje státu v komplexu. Rozhodnutí o zahájení bojů nebo ústupu a opuštění své politické pozice je třeba učinit v co nejkratším možném čase.

Pro americké i čínské vedení bude ústup znamenat začátek vážné vnitropolitické krize. A co víc, pro radikální demokraty, kteří sázejí na Clintony, jejichž zájmy u moci zastupuje Bidenův tým a kteří jsou zase zmocněnými prostředníky mezi americkou finanční oligarchií a politickou třídou, a také zástupci finanční oligarchie a americké politiky, budou prezidentské volby v roce 2024 již tak velmi náročné: úřadující prezident nemá u voličů žádnou autoritu a každý teoreticky průchodný demokratický kandidát se může pokusit distancovat se od neúspěšné politiky Clintonů, obětující zájmy většiny Američanů zájmům finanční oligarchie.

Pouze velké vojenské (nebo politické, pokud dojde ke kapitulaci bez války) vítězství umožňuje Bidena protlačit do druhého funkčního období (pokud zemře, viceprezident se ujme moci a nic se nezmění). Na Ukrajině USA prohrály a pokus změnit situaci si vyžádá příliš mnoho času a nebude mít vliv na volby.

Zároveň ochrana Tchaj-wanu před čínskou invazí, s pomocí amerického námořnictva, s podporou

flotil Japonska, Filipín, Austrálie, Kanady, Británie, nevypadá jako beznadějná záležitost. Naopak, poměr sil námořnictva a letectva stran umožňuje Američanům dívat se optimisticky do budoucnosti a doufat, že potopí čínské plány na sjednocení v Tchajwanském průlivu (vojska je třeba být s to nejen vylodit, ale také je pravidelně zásobovat a doplňovat, což v podmínkách nadvlády na moři a ve vzduchu koaličních sil bude obtížné).

Čínský jaderný arzenál (přes 300 hlavic všech tříd) zatím není tak velký, aby USA vážně vyděsil. Zdaleka ne všechny nosiče jsou mezikontinentální, takže USA mohou očekávat, že sestřelí většinu raket, pokud něco prorazí, škody budou velké (město, dvě nebo tři), ale ne smrtelné, zatímco USA mají k dispozici pro možnou odpověď Číně 2-3 tisíce hlavic, po kterých by jim (před doplněním zásob) mělo zůstat asi tolik, aby zadržovaly Rusko.

Takže všichni hlavní aktéři nejsou jen připraveni na válku v Tichém oceánu, všichni mají zájem na co nejrychlejším vyřešení tchajwanské krize (aťsi třeba vojenskou cestou), protože vnitropolitická situace vyžaduje vítězství a nasazené síly nemohou čekat příliš dlouho, ale každý má důvod počítat s vítězstvím, s ohledem na to, že se mu podaří využít všechny slabiny nepřítele a že své slabiny nepříteli využít nedovolí.

Tchajwanská krize je mnohem rozsáhlejší a nebezpečnější než ukrajinská a její strany se dostaly do cílové rovinky, ženou se navzájem proti sobě a brzdit se zatím nechystají.

AUTOR: Rostislav Iščenko

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová/Nová Republika